

Tekst: Tine Vermeersch

14 ZONDAG
JANUARI

Genk (Lim)

LOUIS PERSOONS
MEMORIAL

afstanden: 42,2 km: 10.00 uur; 21,1 km: 11.00
uur; 12,2 km: 13.00 uur; 6,2 km: 14.00 uur

organisatie: Micha Havreluk, Atletiekclub
De Demer Genk

tel.: 0476-88.82.46

website: www.lpm-marathon.be

e-mail: info@lpm-marathon.be

parkeers: Ronde van 6 km, voor het grootste deel
in het bosrijke natuurpark Kattevennen. Geasfal-
teerd. Af en toe een minihelling.

bijzonderheden: Start, aankomst en kleedkamers
allemaal op dezelfde plek: Kattevennen, Genk.

Herinnering aan Louis Persoons

Als aandenken aan Louis Persoons houden zijn toenmalige
trainingsmakers elke winter een memorial, een gemeedelijke
oefenloop in het natuurpark Kattevennen. Voor de start is
iedereen één minuut stil en neemt Suzy Persoons een bos
bloemen in ontvangst.

Suzy Persoons toont de foto's van haar Louis, een sterke man met een
stevige loopstijl. Hij overleed ruim vijf jaar geleden op 64-jarige leeftijd
en ze mist hem hard. 'Het blijft ondraaglijk.'

'Het was in september 2001. Drie dagen voor het Belgisch kampioenschap
marathon in Gent. Louis wilde in zijn categorie op het podium staan en was
er klaar voor. Maar toen gebeurde het. Ik lag naast hem, hoorde een zucht,
ik stootte hem aan en ik zei: zeg, je droomt. Hij deed precies raar. Ik schudde,
maar hij reageerde niet meer. Hij was weg.

Het was een bom die inviel. Voor mij, voor de familie, voor iedereen. Nie-
mand had het ooit kunnen denken. Zijn overlijden had zeker niets met lopen
te maken. De oorzaak was een hersenbloeding. Ik heb het laten onderzoeken.
Het is blijkbaar een familiekwaa en vroeg of laat moest het gebeuren. Louis
was trouwens juwelier. Twee jaar eerder was hij in de winkel overvallen. Een
zware overval, die hem enorme schrik had aangejaagd. Van dan af leefde hij
met zijn angst. Ik ben er zeker van dat die hersenbloeding daar een gevolg
van was.

Na die overval zeiden we wel: waarom ons leven nog riskeren? En daarom
besloot hij om op pensioen te gaan. We verhuisden ook. We begonnen een
nieuw leven, hadden veel plannen, wilden een grote reis maken door Frank-
rijk. Alles kan en niets moet, zei hij. Dat was zijn levensmotto.

Louis was een echte atleet. Hij zag er jong uit, want hij verzorgde zich. Hij
was streng en hard voor zichzelf, een werkmens. Hij had heel graag orde en
kon geen vuiligheid zien liggen. Als hij trainde en een blikje op de grond zag,
dan raapte hij dat op, gooide het in een vuilnisbak en zette dan een spurtje
in om de anderen bij te halen. Hij lette ook op zijn voeding, at elke dag vers,
dronk niet, leefde heel gezond.

Hij leefde voor het lopen. Hij trainde minstens vier keer per week en als
we op reis gingen, dan waren zijn loopschoenen altijd het eerste waaraan hij
dacht om mee te nemen. Overal waar we waren, ging hij 's morgens vroeg
trainen. Daarna schreef hij zijn tijden op en was hij vaak ontspannen voor de
rest van de dag. Toen we hier pas woonden, stimuleerde Louis mij om zelf
ook te sporten. Terwijl hij trainde, liep ik de fit-o-meter. Soms kwam hij con-
troleren of ik niet stiekem naar huis was!

Louis was ook iemand die graag een groep leidde. De mensen luisterden
naar hem, want hij was geen zwazer. Ik had wel twee of drie jaar nodig om
te beseffen dat hij er echt niet meer was. We woonden pas in dit nieuwe huis.
Daarom ook doet het zoveel pijn om hier alleen te zijn.'

Als vlak voor de start van de LPM de lopers één minuut stilte houden en
Suzy bloemen krijgt, zal ze het even zwaar hebben. Micha Havreluk, vriend en
loopgezel van Louis, stampte een paar weken na Louis' dood de memorial uit
de grond. 'Het moest van meet af vriendschappelijk zijn, sympathiek, gemoe-
delijk en ongedwongen,' zegt hij. 'Zoals Louis was. Louis was marathon.'

Boven: Louis Persoons. Rechts:
deelnemers aan de memorial.